

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 27 สิงหาคม พ.ศ.2561

คอลัมน์หน้ามองฟ้า เท้าเหยียบดิน : จริง/เท็จ...ดินไทยอาบสารพิษ?

ขอนำความจริงเรื่องสารเคมีทางการเกษตรจากอีกมุมมานำเสนอ เป็นบทความของ นายอนันต์ ดาโลดม นายกสมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย อิดหนาระอาใจกับคำกล่าวหาลอยๆของเอ็นจีโอบางกลุ่มและเครือข่ายคนเสื้อกาวน์ทำมาหากินจากเงินกองทุนภาษีบาป ที่มักจะยกวลีสะท้านใจคนทั้งประเทศ แผ่นดินของประเทศไทยอาบด้วย

สารพิษ เพื่อเรียกร้องในสิ่งที่พวกตัวเองต้องการ มักกล่าวหาสินค้าเกษตรไทยอาบสารพิษ ภาคเกษตรไทยไร้ประสิทธิภาพ ผลผลิตคุณภาพต่ำ ต้นทุนสูง ผลผลิตมีสารตกค้าง เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หยุดสารเคมีเกษตรสารพิษ ฆ่าทุกชีวิตที่เกี่ยวข้อง ยาฆ่าแมลงปนเปื้อนในผัก หนึ่งในสารก่อมะเร็ง ซึ่งมีผู้เสียชีวิตปีละ 45,000 คน

นายกสมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย เขียนบทความระบุว่า เป็นการใส่ร้าย ดูถูก ดูหมิ่น ภาคเกษตรไทย จนไม่สามารถจะยอมรับได้ เพราะได้ติดตามศึกษาเรื่องนี้ มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2540 และได้เขียนบทความรายงานถึงสภาพการใช้สารเคมีของเกษตรกรไทยเพื่อหักล้างคำกล่าวหาเหล่านั้นมาตลอด แต่คนกลุ่มนี้ยังคงออกมาพูดตอกย้ำคำเดิมๆ ทั้งที่ข้อมูลความจริงภาคเกษตรของประเทศไทยไม่ได้ใช้สารเคมีมากเหมือนที่กล่าวหากัน ซ้ำยังใช้น้อยกว่าประเทศที่เจริญกว่าไทยซะอีก เห็นได้จากข้อมูล <https://ourworldindata.org> ปี ค.ศ.2014 (2557) ประเทศไทยมีการใช้สารเคมี 1.02 กิโลกรัม/เฮกตาร์ (1 เฮกตาร์ = 1.25 ไร่) ในขณะที่จีน ใช้ 14.85 กิโลกรัม/เฮกตาร์ ญี่ปุ่น 11.85 กิโลกรัม ไต้หวัน 10.78 กิโลกรัม เกาหลีใต้ 11.7 กิโลกรัม เนเธอร์แลนด์ 9.86 กิโลกรัม เบลเยียม 7.73 กิโลกรัม อิตาลี 6.45 กิโลกรัม สวิตเซอร์แลนด์ 4.82 กิโลกรัม ฝรั่งเศส 3.90 กิโลกรัม เม็กซิโก 3.85 กิโลกรัม เยอรมนี 3.80 กิโลกรัม สเปน 3.55 กิโลกรัม อังกฤษ ใช้ 2.95 กิโลกรัม ไอร์แลนด์ ใช้ 2.85 กิโลกรัม กรีซ ใช้ 2.54 กิโลกรัม ออสเตรีย ใช้ 2.39 กิโลกรัม บรูไน ใช้ 1.87 กิโลกรัม/เฮกตาร์

จากข้อมูลนี้ นายอนันต์ ย้ำว่า การออกมากล่าวหาภาคเกษตรไทย ใช้สารเคมีมากที่สุดในโลก แผ่นดินไทยอาบด้วยสารพิษ สังคมไทยควรใช้สติปัญญาไตร่ตรองว่าจะเชื่อกลุ่ม NGO เหล่านี้ต่อไปอย่างไร

สะ-เล-เต

ยาสูบหลัก - ชาวไร่กระอัก ย้อนรอยปรับโครงสร้างสรรพสามิตบุหรื

ครบรอบปีนับตั้งแต่กระทรวงการคลัง “ยกเครื่อง” ปรับภาษีสรรพสามิตเหล้า-บุหรืใหม่ภายใต้พระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ที่ที่เคยประกาศใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2560 ด้วยข้ออ้าง “สุดคลาสสิก” เพื่อคำนึงถึงสุขภาพของประชาชนตามหลักสากล และเพื่อความเป็นธรรมในการคิดคำนวณภาษีไม่ให้เกิด “ช่องว่าง” ที่ก่อให้เกิดความได้เปรียบ-เสียเปรียบระหว่างบุหรืที่ผลิตจากโรงงานยาสูบและบุหรืนำเข้าที่มักอาศัยช่องว่างจดแจ้งราคาต่ำกว่าความเป็นจริง! แต่ผลของการปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิตดังกล่าว ไม่เพียงทำให้สิ่งหอมควันหลักราคาบุหรืใหม่กันถวนหน้า ยังทำให้ยอดการผลิตและจำหน่ายบุหรืของโรงงานยาสูบทรุดฮวบจากที่เคยสูงถึงปีละ 30,000-40,000 ล้านมวน ไหลรูดลงมาเหลืออยู่เพียง 18,000 ล้านมวนในปัจจุบัน ส่วนแบ่งทางการตลาดที่เคยสูงถึง 80% ไหลรูดลงมาเหลืออยู่ไม่ถึง 65% ในปัจจุบัน

ขณะที่บุหรืนอกที่กระทรวงการคลังคาดหวังว่า ด้วยโครงสร้างภาษีใหม่จะทำให้บุหรืนอกเหล่านี้แพงระยับเปิดโอกาสให้บุหรืของโรงงานยาสูบเบียดตลาดสร้างกำไรได้ก้อนนั้น กลับได้ “อานิสงส์” จากโครงสร้างภาษีใหม่เบียดตลาดโรงงานยาสูบจนแทบจะเสียศูนย์ซ้ำร้ายยังเปิดช่องให้ “บุหรืเถื่อน” ผงาดขึ้นมาแทรกเป็นยาตัวเข้าไปอีก! แทนที่จะกลายเป็นผลดี แนวทางนี้กลับทำให้ “ธุรกิจนอกได้เปรียบธุรกิจของไทย” มากขึ้น!

นอกจากนั้น อีกสิ่งหนึ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ คือภารกิจหนึ่งของโรงงานยาสูบนั้น ก็คือ การเป็นเครื่องมือของรัฐในการช่วยเหลือรับซื้อใบยาสูบจากเกษตรกรชาวไร่ที่มีอยู่นับหมื่นหรือนับแสนอยู่ด้วย แต่เมื่อตลาดยาสูบในประเทศสั่นคลอนตัวโรงงานยาสูบเองยังแทบจะเอาตัวไม่รอดจะบากหน้าไปแบกรับภาระช่วยเหลือเกษตรกรได้อย่างไร

“ทึมเศษฐกิจ” ถือโอกาสครบรอบปีการปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิตนี้ “ย้อนรอย” ผลงาน “ซินโบแดง” ของรัฐและกระทรวงการคลังถึงผลกระทบที่แม้แต่รัฐบาลเองก็ยังไร้คำตอบว่าจะดำเนินการอย่างไรกับเรื่องนี้ ดังนี้ :

ย้อนรอยปรับภาษีสรรพสามิต

เหตุผลในการปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิตใหม่ที่กระทรวงการคลังแถลง ภายหลังการประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2560 ระบุว่า เป็นการปรับโครงสร้างภาษีโดยคำนึงถึงสุขภาพของประชาชน และความเป็นธรรมเป็นหลัก ไม่ได้เน้นไปที่การหารายได้เข้ารัฐ เพราะหลักในการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพสามิตมี 2 รูปแบบคือ 1.เก็บภาษีตามปริมาณ 2.เก็บภาษีตามมูลค่า โดยวิธีไหนคำนวณภาษีแล้วรัฐได้รายได้สูงสุดให้ใช้วิธีนั้น แต่ที่ผ่านมาบุหรืนำเข้าจากต่างประเทศสำแดงราคาต่ำเมื่อใช้วิธีการคำนวณตามมูลค่าสินค้าแล้วรัฐได้ภาษีน้อย จึงใช้วิธีการคำนวณภาษีตามปริมาณซึ่งเก็บภาษีตามน้ำหนัก 1.10 บาทต่อกรัมทำให้บุหรืนำเข้ากลุ่มนี้กำหนดราคาขายปลีกได้ในราคาที่ต่ำมาก

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม กรมสรรพสามิตจึงต้องปรับโครงสร้างภาษีใหม่เก็บภาษีทั้งตามปริมาณและมูลค่ารวมกัน โดยใช้ราคาขายปลีกตามท้องตลาดเป็นราคาอ้างอิง หลักการคือทั้งผู้นำเข้าและโรงงานยาสูบไม่ว่าจะผลิตบุหรืมวนเล็กหรือมวนใหญ่ออกมาขายต้องเสียภาษีมวนละ 1.20 บาทก่อน (เก็บภาษีตามปริมาณ) จากนั้นใช้ราคาขายปลีกมาเป็นเกณฑ์อ้างอิง หากตั้งราคาขายปลีกสูงกว่า 60 บาท (เก็บภาษีตามมูลค่า) ต้องเสียภาษี 40% ของมูลค่า แต่ถ้ากำหนดราคาขายปลีกต่ำกว่า 60 บาทให้เสียภาษีในอัตรา 20% ของมูลค่าเป็นเวลา 2 ปีนับจากวันที่มีผลบังคับใช้ หลังจากนั้นให้ปรับอัตราขึ้นเป็น 40% (มีผล

ในเดือน ก.ย.2562) โดยผลจากการปรับโครงสร้างภาษีบุหรี่คาดว่าจะทำให้ราคาขายปลีกบุหรี่ทุกยี่ห้อเพิ่มขึ้น 3-6 บาท และน่าจะทำให้ผู้ที่มียาสูบได้น้อยมีเวลาปรับตัว ลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ลงได้! แล้วผลพวง การปรับโครงสร้างภาษีเหล้า-บุหรี่เป็นไปดังวัตถุประสงค์ที่คลังตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่?

“มาร์เกตแชร์” ยาสูบทรุดฮวบ!

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐในรอบ 9 เดือน (ต.ค.60-มิ.ย.61) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 1,832,121 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 62,408 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.5 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ 5.4 โดยจัดเก็บรายได้ของหน่วยงานอื่น และการนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจสูงกว่าประมาณการ 27,522 และ 25,171 ล้านบาท ในส่วนของกรมสรรพสามิตจัดเก็บรายได้รวม 419,258 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 8,298 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.9 โดยภาษีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการได้แก่ ภาษีเปียร์ ภาษีน้ำมัน และภาษีสุรา ที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ 10,672 7,896 และ 4,144 ล้านบาทตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 16.7 4.8 และ 8.7 ตามลำดับ

แม้ผลจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจะเป็นไปตามเป้าหมายที่คลังระบุไว้ “ไม่ได้คาดหวังด้านรายได้จัดเก็บเพิ่ม” แต่ในส่วนของภาษียาสูบที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการ 4,571 ล้านบาท หรือ 9.6% นั้นก็ไม่น่าจะขัดได้ว่าเป็นผลมาจาก “สิ่งหอมควัน” ยังคงบริโภคบุหรี่เพิ่มขึ้น และหาได้มาจากโรงงานยาสูบแต่อย่างใด ตรงกันข้ามโรงงานยาสูบนั้นกลับต้อง “สาลัก” โครงสร้างภาษีสรรพสามิตใหม่ พลิกสถานะจาก “หน้ามือเป็นหลังเท้า” ด้วยอัตราภาษีใหม่ตาม พ.ร.บ.สรรพสามิต พ.ศ.2560 ที่แม้จะส่งผลให้บุหรี่ใน-นอก ต้องปรับขึ้นราคาเกือบเท่าตัวและน่าจะทำให้โรงงานยาสูบ “ลู่ปาก” แต่เอาเข้าจริงกลับตาลปัตรแทนที่จะทำให้บุหรี่นอกปรับขึ้นราคาก็กลับมีการเล่นแร่แปรธาตุสำแดงราคาต่ำลงจนได้ “อานิสงส์” จากโครงสร้างภาษีสรรพสามิตใหม่ จนทำให้บุหรี่นอกเกรดพรีเมียมบางแบรนด์อย่างแอลแอนด์เอ็ม (L&M) ปรับลดราคาจาก 72 บาทเหลือ 60 บาท

ขณะที่บุหรี่ที่เป็นตัวชูโรงของโรงงานยาสูบกลับต้องปรับขึ้นจาก 40-60 บาทขึ้นมาเป็น 60 บาท ที่เคยขายอยู่ 65-86 บาท ต้องปรับขึ้นเป็นซองละ 90 บาท ไกลเคียงบุหรือนอกซะงั้น! ทำเอาบุหรี่ที่เคยเป็นตัวชูโรงของโรงงานยาสูบขายไม่ออก บรรดาสิ่งหอมควันต่างคนหันไป “ฟิน” กับบุหรือนอกกันเป็นทิวแถว ส่งผลให้ยอดการผลิตของโรงงานยาสูบที่เคยสูงถึงปีละ 30,000-40,000 ล้านมวน ทรุดฮวบลงมาทันที ส่วนแบ่งทางการตลาดหรือ “มาร์เกตแชร์” ที่เคยทะยานขึ้นไปสูงสุดที่ 80% ของตลาดรวมลดฮวบมาเหลือไม่ถึง 60% ในระยะเพียง 3 เดือนของการปรับภาษีสรรพสามิต

ล่าสุด “มาร์เกตแชร์” ของโรงงานยาสูบแม้จะปรับตัวดีขึ้นมาอยู่ที่ 65% โดยมียอดการผลิตบุหรี่อยู่ที่ 16,000-18,000 ล้านมวนต่อปี แต่ก็ส่งผลให้สถานะโรงงานยาสูบที่เคยมีกำไรปีละนับหมื่นล้านบาท และจัดเป็นรัฐวิสาหกิจดีเด่นที่นำส่งรายได้เข้าคลังติด “ท็อป-5” มาโดยตลอดจ๋อจะขาดทุนเป็นครั้งแรกในรอบเกือบ 80 ปี นับแต่ก่อตั้งโรงงานยาสูบมาเมื่อปี 2484

ชาวไร่กระอักถ้วนหน้า!

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากโครงสร้างภาษีสรรพสามิตบุหรี่ ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกใบยาสูบในหลายจังหวัดภาคเหนือ ทั้งเชียงใหม่ เชียงราย แพร่ น่าน พะเยา ลำปาง และสุโขทัย รวมตัวกันเข้ายื่นหนังสือต่อศูนย์ดำรงธรรมเรียกร้องให้รัฐบาล กระทรวงการคลัง เร่งหามาตรการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกใบยาสูบที่กำลังได้รับความเดือดร้อน

ข้อมูลที่เรามีระบุว่า เกษตรกรปลูกใบยาสูบทั่วประเทศ มีอยู่มากกว่า 50,000 ครัวเรือน โดยมีการปลูกยาสูบ 3 สายพันธุ์หลักคือ “เวอร์จิเนีย, เบอร์เลย์ และเตอร์กิช” โดยพันธุ์เวอร์จิเนียนั้นปลูกกันมากในเขตภาคเหนือ มีผลผลิตราว 10 ล้าน กก. ส่วนพันธุ์เบอร์เลย์และเตอร์กิชปลูกกันมากในภาคอีสาน ริมโขง มีผลผลิตราว 10 ล้าน กก.และ 4 ล้าน กก.ตามลำดับ

โดย นายจรศักดิ์ เมฆจักร นายกสมาคมพัฒนาชาวไร่บ่มเองจังหวัดเชียงใหม่ ระบุว่า เกษตรกรผู้ปลูกใบยาสูบในเชียงใหม่กว่า 10,000 คน และภาคีเครือข่ายทั่วประเทศกว่า 50,000 ครอบครัว ต่างได้รับความเดือดร้อนหลังจากการยาสูบฯ (โรงงานยาสูบ) ประกาศจะไม่รับซื้อใบยาจากเกษตรกร ด้วยเหตุที่ไม่มีงบประมาณและยังคงมีสต็อกคงค้างอีกเป็นจำนวนมาก จากที่ก่อนหน้านี้มีโควตาซื้อใบยาจากเกษตรกรเชียงใหม่ปีละกว่า 3 ล้าน กก. แต่หลังจากกระทรวงการคลังได้ทำคลอดภาษีสรรพสามิตใหม่เมื่อเดือน ก.ย.2560 จนส่งผลกระทบต่อสถานะของโรงงานยาสูบ ทำให้โรงงานยาสูบมีนโยบายงดรับซื้อใบยาจากเกษตรกรเป็นเวลา 3 ปี เพื่อเคลียร์สต็อกเดิมของตนเอง จนส่งผลกระทบต่อชาวไร่ยาสูบอย่างหนัก

รง.ยาสูบยังหวังกอบกู้สถานะ

ขณะที่นางสาวดาวน้อย สุทธินิภาพันธ์ ผู้ว่าการการยาสูบแห่งประเทศไทย ยอมรับว่า การเปลี่ยนวิธีการจัดเก็บภาษีบุหรี่ภายใต้ พ.ร.บ.สรรพสามิตใหม่ ได้ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของยาสูบฯ โดยผลดำเนินงานในช่วง 9 เดือนของปีงบประมาณ 2561 (ต.ค.60-ก.ค.61) กำไรลดลงเหลือ 300 ล้านบาท จากช่วงเดียวของปีก่อนที่มี 8,000 ล้านบาท ส่งผลถึงการนำส่งรายได้เข้ารัฐปีนี้ที่คงไม่มีแม้แต่บาทเดียว จากที่เคยเป็นรัฐวิสาหกิจขั้นดี มีการนำส่งรายได้เข้าคลังปีละไม่น้อยกว่า 9,000-10,000 ล้านบาท

“สิ่งที่เกิดขึ้นกับการยาสูบฯในขณะนี้ คือ 1.เราไม่สามารถแข่งขันกับคู่แข่งต่างประเทศได้ และ 2.วิธีการคิดอัตราภาษีบุหรี่ที่เพิ่มขึ้นทำให้รายได้ลดลงจากเดิมก่อน พ.ร.บ.ใหม่ประกาศใช้เคยมีกำไรอยู่ที่ 7 บาทต่อซอง แต่ปัจจุบันเหลือเพียง 10 สตางค์ต่อซอง กำไรหดหายไปมากกว่า 100% หรืออาจถึง 1,000%”

แม้การดำเนินงานของยาสูบจะยังไม่ถึงขั้นขาดทุน จากช่วงแรกที่ประเมินกันว่า จะขาดทุนไม่น้อยกว่า 1,000 ล้านบาทในปีงบประมาณ 61 ที่จะสิ้นสุดในเดือน ก.ย.นี้ โดยส่วนหนึ่งที่ทำให้ยาสูบยังคงมีกำไรอยู่ได้ เป็นผลมาจากพนักงานได้ร่วมแรงร่วมใจช่วยกันประหยัดค่าใช้จ่าย และลดต้นทุนการผลิต ขณะที่ฝ่ายบริหารก็ประหยัดและตัดค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยต่างๆออกไป เช่นการบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือด้านสังคมต่างๆ และกิจกรรม “ซีเอสอาร์” ที่ปีนี้ไม่มีการตั้งบวไว้เลย ทำให้เรายังสามารถกักฟันสู้ได้

อย่างไรก็ตาม จากการหารือกับกระทรวงการคลังล่าสุด เราได้รับแจ้งอย่างเป็นทางการว่าจะเลื่อนภาษีบุหรี่ในฝั่งของมูลค่าที่มีราคาขายปลีกต่ำกว่า 60 บาทที่เสียภาษีในอัตรา 20% และต้องปรับขึ้นเป็น 40% ในวันที่ 16 ก.ย.2562 โดยจะเลื่อนออกไปอีก 2 ปี หรือเริ่มใช้ในวันที่ 16 ก.ย.2564 “การเลื่อนใช้อัตราภาษีใหม่ในอัตรา 40% ออกไปอีก 2 ปี ถือเป็นข่าวที่ดีสำหรับโรงงานยาสูบ เพราะจะทำให้เราวางแผนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในอนาคตได้”

ทางสองแพร่งบทวนภาษี

อย่างไรก็ตาม ขณะที่กระทรวงการคลังและโรงงานยาสูบตัดสินใจทุ่มงบลงทุนไปกว่า 16,000 ล้านบาทในการผูกโรงงานยาสูบแห่งใหม่ที่นิคมฯโรจนะ จ.พระนครศรีอยุธยา ที่นับว่า หากเปิดเดินเครื่องจักรเต็มกำลังจะมีศักยภาพในการผลิตบุหรี่ได้สูงสุดถึง 65,000 ล้านมวนต่อปี แต่การปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิตเหล้า-บุหรี่ใหม่ ที่เปิดโอกาสให้บุหรี่นอก-บุหรี่เถื่อนเบียดแทรกเข้ามาถล่มบุหรี่ในประเทศ ไม่

เพียงทำให้ยอดผลิตบุหรืของโรงงานยาสูบวันนี้เหลืออยู่เพียง 16,000-18,000 ล้วนวนต่อปีเท่านั้น ยังไม่รู้จะแสวงหาดอกผลกำไรมาจ่ายค่าเครื่องจักรที่ติดตั้งไปได้หรือไม่ ยังกระทบไปถึงภารกิจหลักหนึ่งของโรงงานยาสูบที่ต้องทำหน้าที่เป็นกลไกของภาครัฐในการสนับสนุนช่วยเหลือรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรผู้ปลูกใบยาสูบอีกด้วย การจะคาดหวังให้โรงงานยาสูบต้องทำหน้าที่เป็นเครื่องมือของรัฐในการช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่ใบยาสูบจากนี้ไปคงเป็นเรื่อง “เต็มกลืน” ที่คาดหวังได้ยากเย็นแสนเข็ญแน่!

ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ ส่วนหนึ่งต้องยอมรับว่าเป็นความบกพร่องหรือสละเพร่าของภาครัฐและกระทรวงการคลังเองที่ “ถลาลึก” ปรับโครงสร้างภาษีไปโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบอย่างรอบด้านดีพอ แม้เราจะไม่อึ้งง้างขบกับโรงงานยาสูบ ซึ่งที่ผ่านมาก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าทำตัวเป็น “ไทเกอร์ สลึบอีท” ไม่ต่างไปจากรัฐวิสาหกิจผูกขาดที่มีการปรับตัวได้ช้า แต่กระนั้นก็ปฏิเสธไม่ได้เช่นกันว่า บทบาทของโรงงานยาสูบที่รัฐใช้เป็นเครื่องมือช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่ นั้น ช่วยให้หน่วยงานแห่งนี้ยังพอจะมี “คุณค่า” มีความจำเป็นที่ต้องปกป้องไว้อยู่ เมื่อผลพวงของการปรับโครงสร้างภาษีเหล้า-บุหรืของรัฐและกระทรวงการคลังที่ดำเนินการไปได้ทำให้บุหรืนอก-บุหรืเถื่อนหรือหนีภาษีเบียดแทรกเข้ามาทำลายตลาดบุหรืไทย และถึงขั้นทำลายรากเหง้าของโรงงานยาสูบที่เคยเป็นแหล่งรายได้รัฐจนแทบจะสูญศูนย์เช่นนี้ ก็สมควรที่รัฐบาลและกระทรวงการคลังจะต้องหวนกลับมาทบทวน เพราะอย่างน้อยเม็ดเงินที่โรงงานยาสูบได้ไปนั้นก็ยังแผ่อานิสงส์ลงไปถึงเกษตรกรชาวไร่ใบยาสูบอยู่บ้าง หากท้ายที่สุด โรงงานยาสูบต้องแปรสภาพเป็นรัฐวิสาหกิจแห่งที่ 7 ที่ต้องเข้าแผนฟื้นฟูกิจการ ไม่อาจจะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือกลไกของภาครัฐในการช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่ได้ รัฐบาลย่อมหนีไม่พ้นถูก “ตราหน้า” ว่าเสียค่าโง่ให้กับบริษัทบุหรืนอกทำลายตลาดบุหรืไทยโดยที่ประเทศไม่ได้อะไรกลับมา!!!

ทีมเศรษฐกิจ

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันจันทร์ที่ 27 สิงหาคม พ.ศ.2561

คอลัมน์ชายคาพระพิรุณ : 27 สิงหาคม 2561

กลับมาพบกับ “ขุนเกษตรรา” กันอีกเช่นเคยครับ...ในที่สุด ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบแต่งตั้ง นายอนันต์ สุวรรณรัตน์ อธิบดีกรมการข้าว เป็น ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามคาด ถือว่าได้คนมีความรู้ ความสามารถ เป็นลูกหม้อกระทรวงเกษตรฯ เข้ามาบริหาร สำหรับประวัติ นายอนันต์ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาพืชไร่นา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523 ปริญญาโท ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิตทางพัฒนาการเศรษฐกิจ เกียรตินิยมดีมาก สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2535 หลักสูตรพิเศษ อาทิจ การบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน รุ่นที่ 4 สถาบันพระปกเกล้า 2548 การบริหารเศรษฐกิจสาธารณะสำหรับนักบริหารระดับสูงรุ่นที่ 6 สถาบันพระปกเกล้า 2551 ป้องกันราชอาณาจักร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร 2555

ประสบการณ์การทำงาน รองอธิบดีกรมวิชาการเกษตร ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมหม่อนไหม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร และปัจจุบันอธิบดีกรมการข้าว มีผลงานและรางวัลมากมาย อาทิ ผลงานวิจัยรางวัลดีเด่น ประจำปี 2550 ประเภทงานวิจัยประยุกต์ ถั่วเขียวผิวดำพันธุ์

ชยันต 80 ผลงานวิจัยรางวัลชมเชย ประจำปี 2550 งานวิจัยพื้นฐาน ศึกษาปริมาณแบงก์ในน้ำอ้อย และ นักวิจัยดีเด่น การปรับปรุงพันธุ์ยางพันธุ์ฉะเชิงเทรา 50...ขุนเกษตรรา ของแสดงความยินดี และฝาก ความหวังว่าท่านจะใช้ความรู้ ความสามารถช่วยแก้ไขปัญหาและนำพาเกษตรกรไทยให้หลุดพ้นจากความ ยากจนได้สักทีนะครับ

เมื่อปลายสัปดาห์ที่ผ่านมา นายพิเชษฐ์ วิริยะพาหะ อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ ได้ร่วมเปิดงาน “ไมซ์เพื่อชุมชน มิติใหม่อุตสาหกรรมไมซ์” ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างกรมส่งเสริมสหกรณ์ กับสำนักงาน ส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ ทีเส็บ โดยคัดสรรสหกรณ์ที่มีศักยภาพ 35 แห่ง เป็นพื้นที่นำร่องพัฒนาเป็นแหล่งศึกษาดูงาน โดย นายพิเชษฐ์ บอกว่า ความร่วมมือโครงการ “ไมซ์ เพื่อชุมชน” มีเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากให้เข้มแข็ง สอดคล้องกับนโยบายของ รัฐบาลที่ต้องการกระตุ้นเศรษฐกิจและเร่งกระจายรายได้สู่ชุมชนต่างๆ โดยใช้กลไกสหกรณ์เป็นตัว ขับเคลื่อน มีสหกรณ์เป็นศูนย์กลางของชุมชน ทำหน้าที่นำเสนอเรื่องราวความเป็นมาของพื้นที่ รวมถึง รวบรวมสินค้าพื้นบ้านที่เป็นเอกลักษณ์ ทั้งสินค้าอาหาร ขนมพื้นบ้าน สินค้าเกษตรแปรรูป หรือผลิตภัณฑ์ ชุมชน มานำเสนอคนเข้ามาศึกษาดูงาน และเกิดการบอกต่อเรื่องราวเหล่านั้นขยายออกไปในวงกว้าง ซึ่ง กรมส่งเสริมสหกรณ์จะนำโครงการ “ไมซ์เพื่อชุมชน” มาเป็นส่วนหนึ่งในการยกระดับสหกรณ์ให้เกิดความ เข้มแข็ง ภายใต้โครงการ 1 อำเภอ 1 สหกรณ์การเกษตร เพื่อให้สหกรณ์ทำหน้าที่ในการดูแลชีวิตความ เป็นอยู่และส่งเสริมรายได้ให้กับชาวบ้านในชุมชนต่างๆ...นับว่าโครงการนี้จะเป็นโอกาสดีของสหกรณ์ ที่จะ เปิดรับประสบการณ์ ความรู้ แนวความคิดใหม่ๆ จากภาคเอกชนที่จะเข้าไปจัดกิจกรรมและศึกษาดูงานซึ่ง จะมีการแลกเปลี่ยนแนวคิดและนำเสนอวิธีการในการบริหารจัดการสินค้าและการให้บริการ การพัฒนา ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของชุมชน ซึ่งจะช่วยสร้างโอกาสในการต่อยอดธุรกิจ เสริมทักษะพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมให้ สหกรณ์ในแต่ละชุมชน ซึ่งเป็นองค์การฐานรากของประเทศมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

ขุนเกษตรรา